

Kulhavej den
myšlenky traktory
chodníky vsakujou
bezbranný hovory

Moc lidí mluví
k jednomu uchu
chudák ucha majitel
chudák Stvořitel

Chtěl bych mít dutou hlavu
plnou světla a průvanu
šeptat jen jedno slovo
a poslouchat ozvěnu...
Ale je to jen sen.

Kde je to slovo, kde je?
Život ho nevydá
a v knihách je jen zrní.
Vím, že jsme ho znali,
ale už toho bylo moc
a my jen tápeme.
A i kdyby jsme ho našli,
asi bysme měli strach
ho znovu vyslovit.
A bylo to vůbec slovo?

Nebyl to rak v potoce,
hadřík na trámu,
vzpomínka na otce,
kořalka po ránu?

Nebyl to pocit? Dech? Pohled?
Dotek? Vůně? Nebo jen malej pohyb,
zachvění, nepatrný ani ne znamení?
Ach, proč jsme se ztratili?

Ani Panna Sedmiboká
nezná cestu
a vrátit se nemůžeme
nebo se nám prostě kdoví proč
nechce.

Pomalu
ale zcela jistě
jednou všichni
vykrvácíme

Pak se budem otáčet
ukazovat
a blbě se ptát:
"Kde to jsme?"

A to nebude sen.